

Sagen en fuldstændig Behandling i et Udvalg, idet der kun vilde blive meget faa Dage til Udvalgets Raadighed, naar Sagen skal bringes til Ende inden den næste Sessjon, der grundlovmæssig skal aabnes Mandagen den 1ste October, altsaa paa Mandag 8 Dage. Jeg skulde ogsaa troe, at dette vilde være mindre fornødent efter den aldeles udtømmende Discusjon, der har fundet Sted under denne Sags første Behandling. At tilveiebringe en fælles Udtalelse fra Udvalget, en Udtalelse hvori alle Udvalgets Medlemmer skulde kunne erklære sig enige, anseer jeg for ligesvem umuligt, naar Udvalget, hvad vel med Bished tør forudsættes at være Thingets Willie, maatte blive sammensat af Medlemmer af Thingets Hovedfractioner i denne Sag. De af Thingets Medlemmer, som hidtil ei have kunnet erklære sig for et ubetinget Ja, dele sig nu, saavidt jeg skjønner, i 3 Grupper. Den første Gruppe omfatter dem, som ville sige uberinget Nei. Denne behøver naturligviis ingen særegen Formulering, og disse Medlemmer have nu her i Thinget i en Række meget udførlige Foredrag udviklet Grundene, hvorfor Udkastet ikke for dem er taaleligt. Den anden Gruppe omfatter dem, som vilde give et betinget Ja til Forsfatningsudkastet, naar det nemlig undergaaer visse væsentlige Forandringer, et Ja, som Ministeriet iøvrigt fra sit Standpunkt har betragtet aldeles lige med et Nei. Jeg skjønner ikke rettere, end at disse Medlemmer kunne særskilt samles og forene sig om deres Formulering, maaskee endogfaa bedre end i et Udvalg, hvoraf enkelte Medlemmer vare deres Modstandere, med hvem de forud vidste, at de ikke vilde kunne komme til nogen Enighed. Den tredie Gruppe slutter sig til det nu omtalte Forslag af Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Bloug); de have, efter hvad der er mig meddeelt, forenet sig om dets Indhold, og de ønske ikke noget Udvalg for deres Forslags Skyld. Ministeriet har altsaa maattet gaae ud fra, at der var Rimelighed for, at det ikke vilde findes hensigtsmæssigt at nedsette et Udvalg; men er det saa, har det ogsaa maattet holde det for sin Pligt, efter noie at have overveiet det antydede Forslag, snaarest muligt og navnlig her under Sagens 1ste Behandling, at

udtale sig derom, forat denne Ministeriets Udtalelse ogsaa kunde komme under Overveielse inden Sagens anden Behandling.

Jeg finder mig derhos opfordret til at udtale mig noget udførligere om dette Forslag. Saalænge man fordrøede væsentlige Forandringer i selve Udkastet, saalænge man altsaa fordrøede, at Ministeriet skulde begynde forfra, og at det navnlig efter dets Anskuelse skulde søge det foreløbige Rigsraads Samtykke til saadanne væsentlige Forandringer, meente Ministeriet, at det kunde indskrænke sig til at svare herpaa, at det tillod dets Stilling det ikke. Ministeriet troede at turde forudsætte, at Enhver vilde kunne sige sig selv, hvad man meente med denne Ministeriets Stilling og at det ikke havde fornødent at gaae ind paa nærmere at forklare denne, med andre Ord: Forholdet til det foreløbige Rigsraad og Forholdet til de øvrige Landsdele, som det har sine Misligheder at gaae ind paa; men denne Betænelighed maa vige ligeoverfor det nu foreliggende Forslag. Det er nemlig klart, at det i høi Grad adskiller sig fra det nys omtalte betingede Ja. Efter dette Forslag skal Forsfatningsloven og den samme ledfagende Valglov uforandret udkomme. Det gjøres ikke nødvendigt for Ministeriet at begynde forfra, altsaa at gaae tilbage til det foreløbige Rigsraad og søge dets Samtykke til Forandringerne, der begjæres kun Regjeringens Ord for, at den vil forelægge det fuldstændige Rigsraad de to meest ønskede Forandringer i Forsfatningsloven og at, hvad der rigtignok forstaaer sig af sig selv, naar man bona fide gaaer ind paa Forslaget, at Regjeringen vilde understøtte disse Forslag i det fuldstændige Rigsraad; men vilde dette Rigsraad ikke vedtage dem, ja, saa er der ikke forlangt videre, saa bliver det ved Forsfatningsloven. Dette synes nu at være en saa indskrænket og en saa billig Fordring, det viser en saadan Redebønhed til at komme Ministeriet imøde, at det let faaer Udseende af Stridighed og Lyft til at sætte Sagen paa Spidsen, naar Ministeriet ikke engang vil gaae ind herpaa. Intet er nu Ministeriet og navnlig mig personlig mere imod end en saadan Stridighed eller Sættten paa Spidsen, og jeg troer ogsaa,